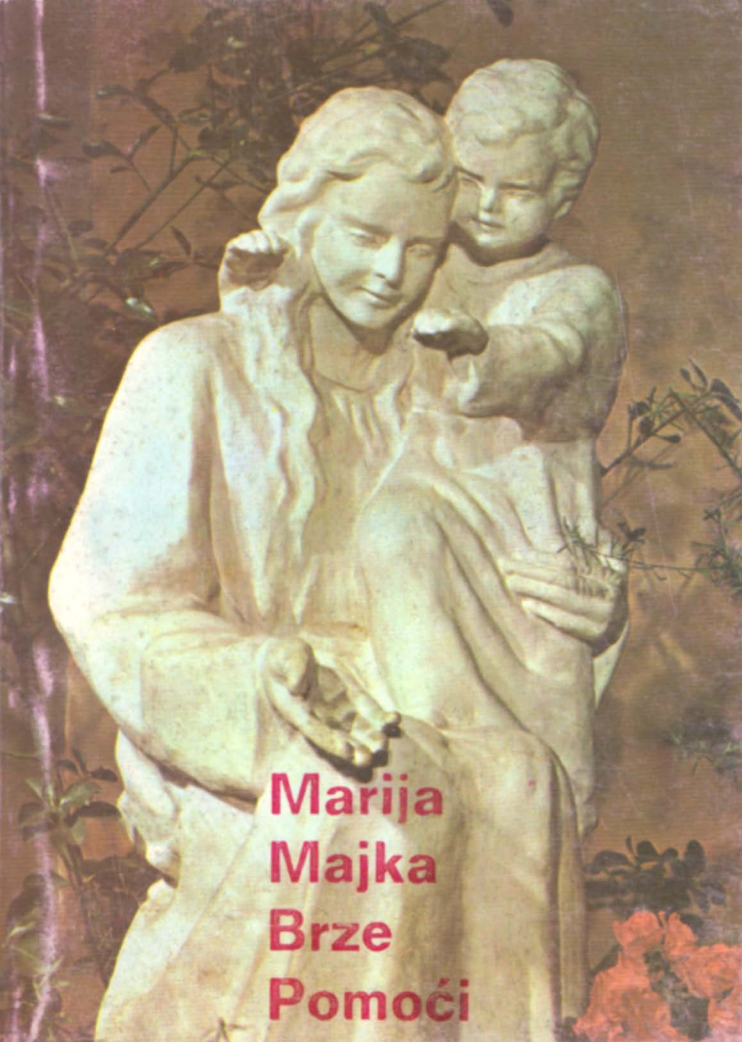
Marija
Majka
Brze
Pomoći

Marija Majka Brze Pomoći

Priredila:
Marija Ancila Presečki, uršulinka

S odobrenjem Biskupskog ordinarijata u Đakovu od 8. prosinca 1969. broj 2974/1969. i s dopuštenjem redovničkih poglavara

9. neizmijenjeno izdanje

Izdao: Uršulinski samostan — Slav. Brod Horvatova 22. Odgovara: Marija Ancila Presečki

Tisak: »Plamen« — Slav. Brod

Časnoj uspomeni
prečasnog gospodina Vida Mihaljeka,
poniznog i skromnog,
ali istovremeno žarkog i neumornog
promicatelja pobožnosti
»NAŠOJ GOSPI OD BRZE POMOĆI«,
posvećujemo ovo 9. izdanje.

PREDGOVOR

8. siječnja 1987. vjernici u Slavonskom Brodu proslavili su tridesetu obljetnicu što su u svoj grad primili sliku Blažene Djevice Marije pod naslovom »Naša Gospa Brze pomoći«.

Bio je to tih dolazak, sakriven očima svijeta, praćen od šest redovnica uršulinki, a doček mu je priredio tada novo-imenovani župnik Vlč.g. Vid Mihaljek uz prisustvovanje tek nekoliko najvjernijih župljana. Ni župnik, ni sestre, ni ti vjernici nisu slutili što im donosi ta skromna slika Majke Božje.

Malo po malo, gotovo neprimjetno, draga Gospa je kao »Majka Božje milosti« privlačila duše i vodila ih svome Sinu, našem Gospodinu i Spasitelju. Milost djeluje nevidljivo, ali su njezini plodovi postajali sve očitijima. A kad je u crkvu smješten Gospin kip, pred njim su se sve više okupljali i odrasli, i mladež i djeca, sakramentalni život je počeo bu-

jati, nicala su svećenička i redovnička zvanja, pokazala se potreba za osnivanjem novih euharistijskih središta na teritoriju stare župe-matice, koja je Gospu Brze pomoći uzela za svoju glavnu zaštitnicu. S godine na godinu raste broj hodočasnika iz bliže i dalje okolice. Uz bijeli Gospin kip svi doživljavaju istinitost riječi svetoga arškog župnika: »Kad nam je Isus dao sve što nam je mogao dati, htio nam je ostaviti u baštinu ono što je imao najdragocjenije: svoju Majku... Ona je bolja od najboljih majki«. To potvrđuju brojne zahvalnice za uslišanje kao i uvijek nova pisma i iz udaljenih krajeva s usrdnim preporukama u molitvu pred milosnim kipom. I ne dolaze dragoj Gospi samo katolici, ni samo kršćani: Majka Brze pomoći sve više postaje »ekumenska« Posrednica milosti.

Dao Bog, da i ovo novo izdanje male povijesti štovanja Majke Božje pod naslovom »Gospa Brze pomoći« doprinese da se što veći broj duša vrati svome Bogu i da se u srcima i domovima sve više učvrsti Kraljevstvo Isusa Krista, »Kraljevstvo istine i života, svetosti i milosti, pravde, ljubavi i mira«.

Autor

POVIJEST POBOŽNOSTI

prema našoj Gospi Brze pomoći

Slavonski Brod je Božanska Providnost izabrala, da u našoj domovini raširi slavu Presvete Djevice pod nazivom NAŠE GOSPE BRZE POMOĆI...

Kako je došlo do tog naziva?

Litanije Lauretanske nižu najrazličitije i najljepše nazive, kojima Sveta Crkva kiti pojedine odlike, povlastice i kreposti Presvete Djevice, Božje Majke. Među njima nalazimo i naziv »Pomoćnica kršćana«. Znamo, koliko je čudesne milosne pomoći primio sveti Ivan don Bosko, kad je pod tim nazivom častio i zazivao Nebesku Majku. Da se to nije dogodilo prije jednog stoljeća i da nije povijesno zajamčeno, netko bi rekao, da se radi o legendama.

I mi častimo Blaženu Djevicu Mariju kao Pomoćnicu, ali još više: kao BRZU Pomoćnicu.

Imamo li za to opravdanje? Imamo! Daje nam ga samo Sveto Pismo.

Marija — Brza Pomoćnica u Evanđelju

Sveti Luka nas potanko izvješćuje o onom jedinstvenom događaju, kad je

anđeo Gabrijel navijestio Blaženoj Djevici Mariji da je izabrana za Majku Sina Božjega, i kada je ona na to Božansko odabranje kazala svoj »Neka mi bude«. Iza toga Evanđelista nastavlja:

> *U one dane Marija se ž u r n o zaputi u planinski kraj prema jednom gradu Judinu. Uđe u kuću Zaharijinu i pozdravi Elizabetu. Čim Elizabeta ču Marijin pozdrav, zaigra dijete u njezinoj utrobi, i Elizabeta se napuni Duhom Svetim. Zatim klikne jakim glasom: »Najblagoslovljenija si ti među ženama! I blagoslovljen plod utrobe tvoje! Odakle onda meni to, da majka Gospodina moga dolazi k meni? Jer čim pozdrav tvoj dođe do mojih ušiju, od veselja mi dijete zaigra u utrobi...« Marija ostade s Elizabetom oko tri mjeseca; zatim se vrati svojoj kući.*
> *(Lk 1, 39—44 i 56)*

Evo, tu, u Evanđelju, ima pobožnost prema Našoj Gospi Brze pomoći svoj korijen. Marija je ž u r n o krenula u gore... Zašto? Ona, koja je svojim djevičanskim krilom obuhvatila Božjeg Si-

na, bila je sama zahvaćena njegovom Božanskom Ljubavlju, i sada žuri da usreći druge. Hoće li ih ONA usrećiti? Njezin SIN donosi i daje sreću, ali ona njega nosi, ona je tu P o s r e d n i c a. Nije se sama ugurala u tu ulogu, izabralo ju je Presveto Trojstvo.

Presveto Trojstvo i nama daje Mariju kao Brzu Pomoćnicu, jednako kao i Elizabeti. Ona i nama donosi blagoslov i sreću svoga Sina.

Evo i drugi tekst Evanđelja, jednako dirljiv, koji doduše nema izraza brzine, ali zato ipak izlaže Marijino brzo posredovanje, brzu pomoć:

> ...*Poslije toga bijaše svadba u Kani Galilejskoj, a bila je ondje i majka Isusova. Na svadbu bijaše pozvan i Isus zajedno sa svojim učenicima. Kad nestade vina, reče Isusu njegova majka: »Nemaju vina«* ... *(Iv 2, 1-3)*

Znamo što je slijedilo: Isusovo prvo čudo... Da li je to slučajno, da je Gospodin svoje p r v o čudo načinio na molbu svoje Majke? Nije li nam time htio pokazati, kako mu je drago njezino

posredovanje za našu bijedu, i poučiti nas da mu se obraćamo preko nje? I da on na Majčinu molbu brzo pomaže!!! Ta, tragična vijest, da je nestalo vina, još nije stigla doći do svadbenog stola, a već se je u posudama prelijevalo novo vino, bolje od prvoga...

O tim je evanđeoskim događajima sigurno mnogo razmišljala redovnica, koja se je prva utekla Nebeskoj Majci sa zazivom: »Naša Gospo Brze pomoći, pohiti da mi pomogneš!« — i koja je tako postala začetnicom pobožnosti prema Presvetoj Djevici kao Majci Brze pomoći.

Poslušajmo što o tome pripovijeda povijest.

U Novom Svijetu

U američkoj državi Lujzijani, na pustom području rijeke Misisipija, položeni su godine 1718. temelji novoga lučkog velegrada New Orleansa. Tadašnji je upravitelj Lujzijane želio da djeci novoga naselja osigura solidan kršćanski odgoj, pa je zamolio isusovca Oca de Beaubois da im iz Francuske dovede re-

dovnice odgajateljice. Otac de Beaubois se obrati na uršulinke. Velikodušno se odazvalo osam zavjetovanih sestara, jedna novakinja i jedna postulantica. Na čelu s majkom Augustinom Tranchepain otploviše put Amerike. Ukrcaše se 22. veljače 1727. i nakon dugog i napornog putovanja stigoše na cilj 7. kolovoza iste godine. Redovnice su se odmah posvetile apostolatu među djecom doseljenika i među Indijancima.

Kad su se te prve uršulinke naselile u Lujzijani, bila je ta kolonija pod francuskom vlašću. Godine 1763. Lujzijanom zagospodari Španjolska, pa je u urede i škole uveden španjolski jezik. Zato francuskoj redovničkoj zajednici dođe u pomoć mnogo španjolskih uršulinki. Ali godine 1800. zemljom ponovo zavladaju Francuzi. U uršulinskom je samostanu u New Orleansu ostalo samo sedam redovnica, pa se činilo da će to značiti smrt za njihov apostolat u tom gradu.

Gospodin je mislio drugačije. On se tom kušnjom poslužio, da svoju svetu Majku proslavi pod nazivom: NAŠA GOSPA BRZE POMOĆI.

Kako se to zbilo?

Redovnica Andreja Nadier osjeti nadahnuće da iz Francuske pozove u pomoć svoju sestričnu, Majku Mihaelu Censoul. I ova je bila uršulinka, ali je za vrijeme strahovlade morala napustiti svoj samostan u Pont-Saint-Esprit-u.

Majka je Mihaela bila obdarena rijetkim umnim sposobnostima, a usto dubokom pobožnošću. Živo je željela da se uzmogne opet vratiti samostanskom životu. Čekajući da se to ostvari, otvorila je u Montpellier-u zavod za odgoj djevojaka. Kad je primila pismo svoje sestrične, osjetila je da je po tom pismu sam Bog zove u prekomorske misije. Međutim, njezin se biskup tome najodlučnije usprotivio, jer je polagao velike nade u njezin odgojni rad. Izjavio je da će popustiti samo onda, ako Sveti Otac odluči protivno.

Majka Mihaela je imala toliku nutarnju sigurnost u Božji poziv, da je odlučila zatražiti posredovanje Svetoga Oca. To nije bilo ni jednostavno ni lako, jer je Pijo VII bio Napoleonov zarobljenik. Tri mjeseca je morala čekati, dok joj se nije pružila prilika da pošalje svoje pismo. I tada, kad je jednoga dana molila, osjeti se potaknutom da se na Nebe-

Kip Naše Gospe Brze Pomoći
u New Orleansu.

sku Majku obrati ovom molbom: »Presveta Djevice, ako mi isposluješ brz i povoljan odgovor na moje pismo, obećajem ti da ću u New Orleansu širiti tvoju čast pod nazivom: NAŠA GOSPA BRZE POMOĆI.

Nebeska Majka ju je uslišila. Na pismo, koje je iz Montpellier-a otišlo 19. ožujka 1809., stigao je odgovor 28. travnja iste godine. Evo njegovog sadržaja:

»Gospođo! Sveti Otac Papa Pijo VII nalaže mi da vam odgovorim u njegovo ime. Sveti Otac vrlo odobrava vaše poštovanje i privrženost redovničkom staležu, napose uršulinskom Redu. S velikom je radosti primio na znanje da je i u Lujzijani jedan samostan vašega Reda, koji je već toliko i tako velikih usluga učinio Svetoj Crkvi, i da u tom samostanu vlada gorljivost, mir i najveća točnost u obdržavanju pravila. Sveti Otac o d o b r a v a da budete na čelu svojih družica misionarki i da ih vodite na dugom i napornom putovanju, koje kanite naskoro poduzeti...«

Odgovor je, dakle, bio i b r z i p o v o l j a n!

Biskup se tako začudio tome naglom rješenju, da je popustio i još se ponudio da će sam blagosloviti kip Naše Gospe, koji je Majka Mihaela dala isklesati. I kada je 30. prosinca 1810. naša misionarka sa svojim susestrama stigla u New Orleans, kip su svečano smjestili u samostanskoj crkvi. Od toga se dana pobožnost prema Našoj Gospi Brze pomoći stala velikom brzinom širiti ne samo u Lujzijani, nego i u pokrajnim američkim državama.

Navest ćemo dva događaja, koji su mnogo pridonijeli širenju te pobožnosti u Americi.

Godine 1812. izbio je u New Orleansu strašan požar, koji je zahvatio veliki dio grada. Vjetar je svom žestinom nosio plamen prema samostanu, i kad je opasnost dosegla vrhunac, dana je zapovijed da se samostan isprazni. Tada je jedna redovnica, sestra Antonija, stavila na prozor nasuprot požaru mali kip Naše Gospe Brze pomoći, dok je Majka Mihaela u sav glas zavapila: »Naša Gospo Brze pomoći, izgubljeni smo, ako nam ti ne pohitiš u pomoć«. U taj tren vjetar promijeni pravac, samostan i sva okolica bu-

du spašeni, a vatra pogašena. Svi svjedoci toga očitog čuda uskliknuše: »Spasila nas je Naša Gospa Brze pomoći!«

Drugi značajni događaj bila je pobjeda, koju su Amerikanci pod vodstvom Jacksona izvojštili nad Englezima 8. siječnja 1815. Majke, supruge, kćeri i sestre boraca okupiše se uoči bitke zajedno s redovnicama oko kipa Naše Gospe, te provedoše u molitvi cijelu noć od 7. na 8. siječnja. Učinjen je zavjet da će svake godine 8. siječnja dati odslužiti svetu Misu zahvalnicu, ako pobijede Američani. Za vrijeme jutarnje svete Mise dojuri glasnik s radosnom viješću da je neprijatelj svladan. Svi su bili uvjereni da je ta pobjeda zadobivena zagovorom Naše Gospe Brze pomoći, i do danas se vjerno vrši učinjeni zavjet.

Pobožnost prema Presvetoj Djevici pod nazivom NAŠA GOSPA BRZE POMOĆI odobri najprije biskup Msgr Dubourg, a zatim, 27. rujna 1851. Sveti Otac Pijo IX, koji je dao dopuštenje da se svetkovina Naše Gospe Brze pomoći u njezinom glavnom svetištu slavi 8. siječnja. To je za onda bio veliki privilegij, jer je taj dan padao u povlaštenu osminu Bogojavljenja, koja nije dopuštala

druge svetkovine. Četrdeset godina kasnije, Papa Leon XIII posebnim dekretom ovlasti nadbiskupa Janssensa da svečano okruni kip Naše Gospe Brze pomoći. Taj je obred obavljen 10. studenog 1895.

I konačno, na molbu orleanskog nadbiskupa Johna Williama Shawa i biskupa C. van de Vena i J. B. Jeanmarda, Sveta Stolica je dekretom Svete Kongregacije obreda od 13. lipnja 1928. potvrdila izbor Naše Gospe Brze pomoći za glavnu zaštitnicu grada New Orleansa i države Lujzijane.

Osim svetišta u New Orleansu danas ima crkava podignutih na čast Naše Gospe Brze pomoći u Srednjoj Americi, Meksiku i na Aljasci. U našoj su domovini posvećene Gospi Brze pomoći kapelice u uršulinskim samostanima u Slav. Brodu i Zenici, ali žarište te pobožnosti jest župna crkva u Slavonskom Brodu I. Ta je crkva do nedavna bila posvećena Sv. Stjepanu Kralju, ali od godine 1977., dopuštenjem Svete Stolice, glavna zaštitnica crkve i župe jest **GOSPA BRZE POMOĆI.**

Kako je ta pobožnost prenesena u našu domovinu? Posve nenamješteno. Iznenada. I tu je morala doći jedna katastrofa, jedna kušnja, iz koje je, kao iz novoga vrela, i kod nas prokljućalo štovanje Presvete Djevice pod nazivom NAŠE GOSPE BRZE POMOĆI.

Bilo je to 1945. godine, u uršulinskom samostanu u Varaždinu. Rat je bjesnio zadnjim žestokim trzajima. Zahvatio je i pozadinu — sve se je pomalo pretvorilo u bojište, jer su se zračne tvrđave kretale u svim pravcima i posvuda utirale puteve porazu ili pobjedi.

U samostanskom su podrumu improvizirana skloništa, u koja se bježalo na svaki znak uzbune danju i noću, pogotovu kad se saznalo da je u neposrednoj blizini samostana, u Starom gradu, spremljena municija, koja je za napadaja na grad mogla svakog časa eksplodirati. Spasavajući život od bombi, mnogi su navukli reumu i druge bolesti.

Škole su još radile, pa tako i samostanski internat. Prefekta internata, Majka Margarita Labrtić ostajala je s djecom u njihovim prostorijama. Nikada

djeca nisu bila zaplašena, nisu plakala ni vriskala, nikada bježala. Kako je to bilo moguće, kad su i zreli ljudi bili napetih živaca? Majka Margarita to pripisuje posebnoj pomoći i zaštiti Naše Gospe Brze pomoći. Poslušajmo, što ona sama o tome pripovijeda:

»Za pobožnost prema Našoj Gospi Brze pomoći čula sam kao novakinja u internacionalnom novicijatu u Beaugency-u u Francuskoj. Budući da je ta pobožnost nikla kod uršulinki, čita se njezina povijest po svim našim samostanima uoči 8. siječnja, kad je blagdan naše Gospe. U meni to čitanje nije ostavilo nikakvoga traga. Nikada nisam pomislila da se obratim Majci Božjoj pod tim nazivom. Godine su prolazile. Vratila sam se iz Francuske u kuću studija u Zagreb, a odanle u Varaždin. Tu sam vršila službu prefekte konvikta za vrijeme bombardiranja godine 1945. U konviktu sam imala šezdesetdvije gojenice. Na meni je ležala teška odgovornost za sve te živote«.

A kako to, da ipak nije s djecom bježala u podrum? Imala je otajstvenu nutarnju sigurnost, da toga ne čini. »Bi-

la sam svjesna, da će djeca, bježeći, svaki put doživljavati prepade, kojih će posljedice osjećati kroz čitav život. Posve iznenadno, bez ikakva razmišljanja, pojavila se u mojoj duši Naša Gospa Brze pomoći. Pojavila se kao jedno objavljenje, koje je sa sobom donijelo neiskazani mir i uvjerenje da će ona biti Zaštitnica svih života, koji su mi povjereni. Ja sam to shvatila sa svom ozbiljnošću i stavila u Našu Gospu apsolutno povjerenje. Odmah sam kazala djeci da mi nećemo u podrum, jer živo vjerujem da će nas zaštititi Naša Gospa Brze pomoći. Kazala sam im da se ni noću ne plaše sirena, nego mirno počivaju, a ja ću šetati kroz spavaonice zazivajući Našu Gospu Brze pomoći. I tako je bilo s dana u dan, s noći na noć. Avioni su visjeli nad našom kućom... ali nitko se nije ni maknuo. Djeca su spokojno spavala, dok je sav grad u stravi bježao u skrovišta. Moja je vjera bila neoboriva. Istom kad su mi Poglavari u poslušnosti naložili da moram djecu odvesti u podrum — a to je bilo tri posljednja dana (kad je grad bio izložen topovskim hicima) — došli smo, ali puni one otajstvene radosti i mira, koji nas je ispunjavao kroz sve te dane

strave. Moja vjera u Našu Gospu prelila se u svu dragu djecu. Kao da granate nisu udarale po našem krovu (dobili smo 13 pogodaka), mi smo u mirnom pouzdanju stotine i stotine puta zazivali Našu Gospu. I ONA je učinila svoje. Ne samo da smo ostali živi i zdravih živaca, nego nam se Naša Gospa po vjeri i pouzdanju na neki način svima objavila. Ja se nisam više nikada rastala od Naše Gospe Brze pomoći. Sva važnija zbivanja i u mojem životu i ona vanjske naravi, rješavala sam u ljubavi s NJOM.«

Tko je proživio rat, dobro znade što znači neprestani strah pred napadajima iz zraka, napose iza prvog doživljenog bombardiranja. Taj će ujedno lako uvidjeti da se ovdje zaista radilo o posebnoj zaštiti Majke Božje, kad su ta djeca kroz nekoliko mjeseci strave ostala posve mirna, i da se nikome nije dogodilo ništa. Što bi se inače moglo smatrati nerazboritim, po posebnom je Božjem vodstvu poslužilo na veću čast njegove svete Majke, pod koje su okrilje ta djeca bila stavljena.

Pođimo korak dalje.

Kad je biskup đakovačke biskupije, Msgr. Stjepan Bäuerlein, pozvao redovnice uršulinke u Slavoniju, tome su se suprotstavile tolike poteškoće, te se je učinilo da će njegovi planovi ostati neostvarivi. Ali Naša je Gospa Brze pomoći, kojoj su uršulinke povjerile i to djelo, sve vodila tako, da je na njezin blagdan, 8. siječnja 1957. godine u Slavonskom Brodu osnovana zajednica redovnica uršulinki. Prvom glavaricom te zajednice bila je ista Majka Margarita, koju smo gore upoznali, i ona je svoje pouzdanje i ljubav prema Našoj Gospi Brze pomoći ulila i u svoje susestre. One će u žigu svojeg samostana nositi Gospino ime:

»URŠULINSKI SAMOSTAN
NAŠE GOSPE OD BRZE POMOĆI«

i svim će silama nastojati, da djeluju u duhu Naše Gospe Brze pomoći, to jest, da sestrinskom i majčinskom ljubavlju zagrle Brod i svu njegovu malu i veliku djecu. I kao što je Marijina brza pomoć u Evanđelju bila prije svega upravljena na majku i dijete (Elizabeta, koja pod srcem nosi Ivana Krstitelja) i na novo

obiteljsko gnijezdo (svadba u Kani), tako će i pobožnost Našoj Gospi Brze pomoći biti prije svega usmjerena na **duhovno podizanje obitelji i djece.** Možda je to i razlog zašto se je počela tako brzo širiti. U dvanaest godina je zahvatila ne samo vjernike širom naše domovine, nego je prodrla i do naših iseljenika čak u Americi i Australiji.

Razvoj pobožnosti u Slavonskom Brodu

Prođimo letimice samo neke momente u razvoju te pobožnosti. 8. prosinca 1957. započela je »Marijanska« godina u čast stogodišnjice ukazanja Bezgrešne u Lurdu. Da bi se zagovorom Presvete Djevice spasila obiteljska svetišta, kojima je počelo prijetiti vjersko i moralno rasulo, naš je biskup Msgr Stjepan Bäuerlein zaželio da jedna slika ili kip Gospin putuje iz obitelji u obitelj, da bi se tako, pod zaštitom Nebeske Majke, naši domovi obnovili u vjernosti i revnosti. Brodom je krstarila slika Naše Gospe Brze pomoći, koju je prema fotografiji Gospina kipa u New Orleansu izradila sestra

Bonaventura Tepeš, redovnica uršulinka (+ 1959.). Dijete bi unijelo sliku u dom u predvečerje, i tamo je onda Majka kraljevala do sutradan naveče, a svi bi se članovi obitelji, rođaci i prijatelji okupljali oko nje izručajući joj sebe, svoje brige i potrebe, i pjevajući joj hvalu zbog milosti, koje su po njoj primili.

Navedimo nekoliko crtica s tih Gospinih posjeta.

U jednoj su se obitelji svi članovi onoga jutra ispovjedili i pričestili. Samo tata se nije usudio... Ipak je pokazao mnogo dobre volje. Sam je sakupljao sve članove oko Naše Gospe, sam predmolio i pred svima izjavio: »O, kako je lijepa! Da je ona uvijek kod nas, možda ja ne bih toliko griješio...« Milost je ipak djelovala...

Drugi slučaj: Kad je Majka Margarita jedne večeri došla na svetu Misu, kod crkvenih ju je vratiju dočekala gospođa, koja je toga dana imala u svom domu Gospinu sliku, stisnula joj je ruku i šapnula: »Sveta je Majka Božja načinila čudo. Evo, moj muž kleči u ispovjedaonici, a nije se ispovijedao već deset godina.«

Maturantica V. M. priznala je pred dvadesetak drugih gimnazijalki na vjeronauku: »Kad je Naša Gospa Brze pomoći bila kod nas, primila sam veliko rasvjetljenje da jednu svoju veliku manu priznam na ispovijedi pred poznatim svećenikom, jer ću samo tim poniženjem dobiti jakost da je iskorijenim. Ja sam to odmah sutradan učinila, i od onda kao da je odrezano s tom mojom slabosti.«

Dodajmo još jedan Gospin milosni zahvat iz tih dana. Gospođa B. pripovijeda kako se posredovanjem Naše Gospe Brze pomoći na smrtnom času obratio okorjeli g. T., koji je sav svoj život proživio u grijehu. Njegova je žena upotrijebila sva sredstva, da osujeti dolazak svećenika u kuću. Dvije kćerke intelektualke, potpune bezvjerke, također su htjele spriječiti ispovijed. Siromašni se je čovjek dva dana patio u neiskazanim mukama. Gospođa B. mu je kradom donijela sličicu Naše Gospe Brze pomoći i u uho mu tiho ponavljala: »Naša Gospo Brze pomoći, pohiti da mu pomogneš!« Nato joj je umirući šapnuo da dovede svećenika. Gospođa je odmah otrčala, u papučama, iako je vani pljuštilo. Dovela

je svećenika, i umirući se je pomirio s dragim Bogom.

Gospina su posredovanja bila tiha, skromna, više manje sakrivena, pa je i pobožnost prema njoj rasla tiho i neprimjetno, ali nezaustavno. Nagli, vidljivi porast pada u godinu 1960., kada je početkom travnja u župnoj crkvi Svetog Stjepana postavljen bijeli kip Gospin.

Taj su kip dale izraditi redovnice uršulinke za svoju buduću kapelicu. Umjetnica Alojzija Ulman zamislila je Gospin lik neovisno o američkom kipu. Prva je zamisao ipak bila, da Gospa »stoji«, ali, kad je umjetnica pristupila radu, kip — koji je izrađivala od gline — nije »htio« biti uspravan. Kiparica je pisala: »Što da radim? Kip neće da stoji!« Redovnice su se porazgovorile međusobno i odgovorile: »Pa neka draga Gospa sjedi! Ona je Kraljica, ne treba trčati da brzo pomogne!« I tako je umjetnica prikazala Presvetu Djevicu kako sjedi, puna ljupke ozbiljnosti, a Dječak Isus ju je ogrlio i kao mali Kralj iz svojih ruku sipa milosti u njezinu majčinsku ruku, da ih ona izlije na nas. Isusov lik nadvisuje Marijin: Presveta Djevica je samo

Posrednica između Sina i nas — kao i u Evanđelju.

Kip su redovnice imale u sobi svoje glavarice, ali su ga za Gospin blagdan, 8. siječnja 1960. posudile crkvi. Ujedno je te godine otisnuto nekoliko hiljada sličica s Gospinom slikom, koje su svećenici dijelili kod blagoslova kuća.

Vjernici su dragu Gospu već jako zavoljeli. Ta je ljubav bila razlog da je iza tri mjeseca kip ostao za stalno u crkvi, dok su si redovnice za svoju novootvorenu kapelicu, posvećenu Našoj Gospi Brze pomoći, dale izraditi novi.

Otada je draga Gospa postala Majkom župe.

Kip je bio smješten u dnu crkve, blizu ulaznih vratiju, tik uz jednu ispovijedaonicu. Oko njega su se okupljala i djeca i odrasli. Majka je vodila duše najprije u ispovjedaonicu, a zatim Euharistijskoj gozbi. To je njezina uloga.

Za 8. siječnja 1961. župa se pripravila devetnicom, a svećenici su kod blagoslova kuća dijelili žigom otisnutu molitvu dragoj Gospi.

Dok su se prve godine oko bijeloga Gospina kipa okupljali samo Brođani i vjernici brodskih filijala, malo po malo im se pridružuju hodočasnici iz okolnih mjesta.

Ni kiša s bljuzgavicom, ni ljuta zima sa snježnom mećavom neće biti zapreka za štovatelje Naše Gospe Brze pomoći. I tako se svake godine povećava broj hodočasnika, svakog blagdana ima više svetih ispovijedi i Pričesti. Msgr Stjepan Bäuerlein, đakovački biskup, koji je od godine 1961. šest puta prisustvovao proslavi Gospina blagdana, sam je bio svjedok naglog razvitka te pobožnosti, kao i njezinih plodova, koji su napose opipljivi u ispovjedaonici i kod Euharistijskog stola.

Prigodom Gospina blagdana 1962. umnožene su Litanije u čast Gospe Brze pomoći, priređene prema onima, koje je sastavila začetnica te pobožnosti, Majka Mihaela Censoul, a crkvena ih je vlast odobrila za privatnu upotrebu.

Na završetku duhovne obnove, 4. studenoga 1962, Gospin je kip iznesen u ograđeni prostor pred crkvom, i tu je cijela župa preko drage Gospe zahvalila Presvetom Trojstvu za primljene milosti.

Te je večeri Brod doživio malu sliku Lurda: uz podizanje zapaljenih svijeća, iz stotine se grla orilo najprije:

Majko, Majko, pomozi sad,
moli Te selo i moli Te grad;
a zatim: Majko, Majko, hvalu Ti sad
radosno pjevaju selo i grad!

Za 8. siječnja 1963. vjernici su si mogli nabaviti oveliku Gospinu sliku, koju mogu uramiti, a umjetnica Alojzija Ulman je izradila male reljefe Gospina lika za obitelji, koje su joj posvećene.

Godina 1964., zbog velikog priliva hodočasnika, Prečasni je gospodin župnik Vid Mihaljek zamolio župnike okolnih župa da bi sa svojim organiziranim hodočašćima došli u trodnevnici za blagdan, jer je crkva postala premalena da sve primi najednom. Dvije godine kasnije, ta će se hodočašća porazdijeliti na cijelu devetnicu uoči blagdana.

O petoj godišnjici »dolaska« Naše Gospe među Brođane, za 8. siječnja 1964., izdana je skromna brošura POD OKRILJEM NAŠE GOSPE BRZE POMOĆI, koja govori o ulozi Presvete Djevice u podizanju milosnog života u brodskoj župi.

U pripravi za blagdan 1965. godine boravio je tri dana u Brodu Vlč. otac Mijo Škvorc, D. I. Pod dojmom onoga, što je vidio, napisao je u svibanjskom broju Glasnika Srca Isusova i Marijina članak o Našoj Gospi Brze pomoći. Odonda su u svim krajevima naše domovine počeli zazivati Presvetu Djevicu pod tim nazivom. Pismeno traže njezinu sliku i Litanije, daju javne zahvale za uslišanja, pojedinačno dolaze i iz udaljenih mjesta, da dragoj Gospi kažu hvala pred njezinim bijelim kipom. A kad pitaju kako da još pokažu zahvalnost dragoj Gospi, ili što da učine, da izmole njezin majčinski zagovor, dobivaju odgovor: pomozite materijalno svojoj siromašnoj braći... ili novcem, ili hranom, ili rabljenim odijelom. Djeca drage Gospe su to tako dobro shvatila, da su uvjereni da bi im Majka, kada bi progovorila, upravila slične riječi:

»Draga moja djeco, koju vjera živa sakupila sad je s različitih strana, želite li čuti, što ja od vas želim, da biste mi bili djeca odabrana?

Nek' zavlada ljubav životom vam cijelim,

nek' vam srce bude braći otvoreno,
neka svatko znade, kada vas zamoli,
da će mu u bijedi biti pomoženo.

Na taj ćete način, mila moja djeco
osvajati srca nevjerna i pala,
u vama će ljudi prepoznati Krista
i za vašu ljubav Njemu reći: »Hvala;«

I tako svi znadu da Majčina ljubav vodi do Sina, do oblikovanja Krista u njima samima i do darivanja sebe Kristu u braći. I kad je pod Gospinom zaštitom započela borba za spašavanje nevinih dječjih života i za pomoć siromašnim obiteljima s brojnom djecom, te je u tu svrhu osnovan poseban fond, draga je Gospa pokrenula one divne plemenite snage, koje su sakrivene i u naoko slomljenim srcima. Kad su redovniče na vjeronauku za majke iznijele misao o toj akciji, prvi je prilog donijela jedna gospođa s riječima: »To je za FOND... Htjela bih time barem malo nadoknaditi za ono, što u mojem životu nije bilo dobro. Znate, moj muž... Nisam imala snage...« I krupne suze potekoše na ruku, koja je pružala lijepu pomoć... I nizali su se jastučci, košuljice i kapice

za novorođenčad, kao i druge dobre stvari za njihove roditelje, sestre i braću. Broj spašenih iz ruku modernih Heroda neprestano raste... i majke ponovo dobivaju srčanost, da budu MAJKE, i u obitelji se vraća mir i sreća.

To je, zapravo, počelo na Gospin blagdan, 8. siječnja 1965, kada se prepuna crkva pretvorila u jedan dah slušajući molitvu brodske mladeži za obitelji:

O Majko, hiti! Brzo pomozi!
Jer će nam ognjišta ostati pusta!
Ta znadeš, Majko, kolika dječja
prije rođenja zanijeme usta...

O daj nam, Majko, daj pouzdanja,
da na nas Božji blagoslov rosi,
i uvjerenja da dijete svako
sa sobom sreću i utjehu nosi.

Učini da majke junakinje budu,
sposobne ljubiti, praštati, mrijeti,
a očevi zaštita, obrana jaka
od svakog zla, što obitelji prijeti.

O Majko, hiti! Brzo pomozi!
Ljubavi daj nam čiste i svete!
Neka nam domovi svetišta budu
u njima da opet — po Tebi, Majko,
Tvoje Božansko zavlada Dijete!

Cijela je godina 1966. bila posvećena molitvi za obitelji. Odonda se, napose osmoga u svakom mjesecu, štovatelji drage Gospe okupljaju oko njezina bijelog kipa, koji je sada smješten naprijed, tik uz svetište i zajednički vape molitvu za razorene obitelji.

Evo, to su veliki svijetli ciljevi pobožnosti prema našoj Gospi Brze pomoći:

— sačuvati vjeru i čistoću naše mladeži,
— spasiti obitelji od rasula
i posvetiti ih junačkim vršenjem obiteljskih dužnosti,
— raširiti srca u ljubavi prema svakom bratu čovjeku.

I još je jedna značajka te pobožnosti:

ljubav prema Svetoj Crkvi i njenome Učiteljstvu.

Zato se u brodskoj župnoj crkvi često ori, ili bolje: pjevajući moli strofa pjesme, koju je naš pokojni kompozitor Albe Vidaković uglazbio na sam dan Materinstva Blažene Djevice Marije, 11. listopada 1961:

Kristovoj crkvi na obranu stani,
Zaštita budi nam u svakom zlu!
Svetoga Oca i biskupe brani,
Svećenstvo čuvaj na nemirnom tlu!

Zato vjernici Broda imaju otvoreno srce za sva gibanja u Svetoj Crkvi. Nema tu doduše bučnih manifestacija, ali ima puno tihe odanosti i vjernosti i spremnosti za sve, što je Božje.

Kad je Papa Pijo XII godine 1942. posvetio sav ljudski rod Bezgrešnom Srcu Marijinu, izrekao je slijedeće riječi:

»Blago narodu, kojemu je Gospodin njegov Bog,
i komu je Majka Marija Kraljica!«

Možda bismo ovdje smjeli tu rečenicu malo preokrenuti:

»Kome je Majka Marija Kraljica, onome je i Gospodin njegov Bog!«

Da se to ostvari i kod pojedinaca i kod naroda, vapimo s velikim pouzdanjem:

NAŠA GOSPO BRZE POMOĆI,
POHITI DA NAM POMOGNEŠ!

Dokumentacija:

Blagdani uršulinskog Reda, priredila M. Anđela Zemlja, uršulinka

Pobožnost Našoj Gospi Brze pomoći — s engleskog prevela prof. Neda Brlić

Kronika uršulinskog samostana Naše Gospe Brze pomoći u Slavonskom Brodu, I, II, III

Arhiv uršulinskog samostana u Slav. Brodu: Pobožnost Majci Brze Pomoći

LITANIJE NAŠOJ GOSPI BRZE POMOĆI
(Za privatnu upotrebu)

Gospodine, smiluj se!
Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se!
Oče nebeski, Bože, smiluj nam se.
Sine, Otkupitelju svijeta, Bože, smiluj nam se.
Duše Sveti, Bože, smiluj nam se.
Sveto Trojstvo, jedan Bože, smiluj nam se.
Sveta Marijo, moli za nas!
Majko Sina Božjega,
Naša Gospo Brze pomoći,
Zagovornice sviju, koji te s pouzdanjem zazivaju,
Da nam vjera bude živa i prosvijetljena,
Da nam ufanje postane nepokolebivo,
Da nam se ljubav usavrši,
Da vjerno vršimo Božje zapovijedi,
Da ustrajemo u dobrim djelima,
Da se opiremo pobunama zle volje,
Da ne podlegnemo napastima,
Da se uspješno borimo protiv grijeha,
Da zadobijemo milost skrušenog pokajanja,
Pomoćnice u svim duhovnim i vremenitim potrebama,
Pomoćnice onima, koji se žele vratiti na put spasenja,
Pomoćnice onima, koji teže za svetim svećeničkim i redovničkim životom,

Moli za nas!

Pomoćnice propovjednicima Evanđelja,
Pomoćnice svim radnicima u vinogradu Gospodnjem,
Pomoćnice borcima za vjeru,
Pomoćnice u rasvjetljavanju nevjernika,
Pomoćnice u obraćenju krivovjeraca,
Pomoćnice Svetoga Oca, biskupa i svećenika,
Uzore kršćanskih majki,
Svjetlo kršćanskim očevima,
Zaštitnice mladeži,
Radosti čestitih obitelji,
Utjeho žalosnih,
Snago klonulih i malodušnih,
Savjetnice u svakoj nevolji,
Obrano od zaraznih bolesti i pošasti.
Obrano od požara,
Obrano od groma i oluje,
Obrano od poplave,
Obrano putnika,
Obrano u času smrti,

Moli za nas!

Osloboditeljice duša iz čistilišta, moli za nas!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, oprosti nam, Gospodine.

Jaganjče Božji koji oduzimaš grijehe svijeta usliši nas, Gospodine.

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, smiluj nam se, Gospodine.

Moli za nas, Gospo Brze pomoći!
Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se.

Svemogući, vječni Bože, koji vidiš da smo okruženi tolikim opasnostima i bijedom, dopusti u svojoj beskrajnoj dobroti da nas Bezgrešna Djevica Marija, Majka Tvojega Božanskog Sina, obrani od zlog duha i štiti u svim protivnostima, da nas brzom pomoći oslobodi od svakog zla duše i tijela i sigurno vodi u nebesko kraljevstvo, po zaslugama Gospodina našega Isusa Krista, Sina Tvoga. Amen.

Molitva Našoj Gospi Brze pomoći

O Marijo, Majko Božja, Ti koja znaš za jade i nevolje ovoga svijeta, bdij bez prestanka nad nama i nad cijelom Crkvom svoga Sina i budi nam uvijek Našom Gospom Brze pomoći. Pohiti, da nam pomogneš u svim našim potrebama, posebno . . . . ., budi nam utočištem za ovoga prolaznog života i isprosi nam život vječni, po zaslugama Isusa, svoga Sina, Gospodina i Otkupitelja našega Amen.

Molitva za razorene obitelji

Molimo Te, Gospo, s našom braćom po cijelom svijetu za razorene obitelji. Neka ih Bog pomiri u radosti prave ljubavi. Molimo Te za bračne drugove, koji su jedno drugo ponizili, povrijedili, ostavili. Neka ih Duh Sveti utješi i poveže.

Molitva za majčinstvo

Presveta Djevice Marijo, Majko Isusova i Majko naša! Puna pouzdanja utječem se Tebi, koja si obdarena najuzvišenijim materinstvom. Molim Te, izmoli mi milost da promatrajući Tebe i ja što bolje upoznam veličinu, odgovornost, i sreću majčinstva. Pomozi mi da se svom ljubavlju na nj pripravim i da ga sa zahvalnošću prihvatim, kad se Gospodin Bog udostoji pozvati me na suradnju u oblikovanju novoga života. Pohiti mi tada u pomoć, o Majko Brze pomoći, da u ljubavi ne zatajim, nego da se i uz cijenu trpljenja sva predam u službu čeda, puna vjere i pouzdanja u Isusa Krista, Gospodina i Otkupitelja našega. Amen.

Molitva očeva

Presveta Djevice, koja si svojim pristankom na sveti Božji plan zavrijedila da postaneš Majkom Otkupitelja, koji će izbrisati krivnju prvoga ljudskog para, molim Te izmoli mi svjetla da što bolje upoznam zadaću koju mi je Bog namijenio. Nauči me, Bezgrešna Majko, da u svojoj životnoj družici poštujem, ljubim i štitim Tvoju sliku i da joj pomognem, da bude čestita majka naše djece. Ti, koja si neslomljena stajala pod križem svoga Sina, izmoli i meni jakosti, da u svim životnim poteškoćama izvršujem svoje očinske dužnosti srčano, velikodušno i radosno, uzdajući se u Tvoju pomoć i blagoslov Tvoga Sina Isusa Krista, Gospodina i Otkupitelja našega. Amen.

Molitva onih, koji žele sudjelovati u akciji SPASAVAJMO (borba protiv čedomorstva)

Presveta Djevice, koja si svijetu rodila ŽIVOT, molim Te pomozi mi da i ja uzmognem sudjelovati u spasavanju nevinih života.

Naša Gospo Brze pomoći, pohiti da mi pomogneš, i svojom mi majčinskom ljubavi nadahni riječi kojima ću taknuti srca da se ohrabre i budu donosioci života, a ne smrti!

Molitva mladih

Bezgrešna Djevice, Majko Brze pomoći, molimo Te, pomozi nam da sačuvamo neokaljanu mladost.

Izmoli nam živu vjeru i nepokolebivo ufanje, nauči nas pravoj i svetoj ljubavi prema Bogu i braći ljudima.

Vodi nas i brani da se što dostojnije spremimo za onu životnu zadaću, koju je Presveto Trojstvo namijenilo svakome od nas. Tebi, o Prečista, prikazujemo svoje radosti i tjeskobe, svoje borbe i poraze, svoje pobjede, želje i nadanja. Primi ih, posveti i prikaži svome Sinu, Spasitelju našemu, za čitav svijet, napose za sve one, koji kao i mi žele sačuvati čistu i svetu mladost. Amen.

Spomeni se

Spomeni se, o predobrostiva Djevice Marijo, kako se nije nikada čulo da si

ikoga zapustila, koji se Tebi u zaštitu utekao, Tvoju pomoć zatražio i Tvoj zagovor zaprosio. Ovim pouzdanjem obodren utječem se i ja k Tebi, Djevice djevica. K Tebi, Majko, dolazim, pred Tobom eto stojim ja grešnik i uzdišem. Nemoj, Majko Riječi Božje, prezreti riječi mojih, nego ih milostivo poslušaj i usliši. Amen.

Pod obranu

Pod obranu se Tvoju utječemo, Sveta Bogorodice. Ne odbij nam molbe u potrebama našim, nego nas od svih pogibelji uvijek oslobodi, Djevice slavna i blagoslovena. Gospođo naša, Posrednice naša, Zagovornice naša! Sa svojim nas Sinom pomiri, svojemu nas Sinu preporuči, svojemu nas Sinu izruči. Amen.

GOSPI OD BRZE POMOĆI

Gospo od Brze nam pomoći, gledaj
jadnike, koje obavija noć.
Vjeruju u Te, o Majko i Djevo,
u Tvoga majčinstva čudesnu moć.

Majko, Majko pomozi sad,
moli Te selo i moli Te grad!

Sa pouzdanjem nas do Tebe evo,
nosimo boli i nevolje sve.
Tješi nas, jačaj, o Majko i Djevo,
sve nas posvećuj kroz godine zle.

Kristovoj Crkvi na obranu stani,
zaštita budi nam u svakom zlu.
Svetoga Oca i biskupe brani,
svećenstvo čuvaj na nemirnom tlu!

Kada se posljednja približi tama,
pružit ćeš ruku i pomoć nam dat,
ostat ćeš vječno o Majčice, s nama,
Tvoja će pomoć nam zauvijek sjat.

Majko, posveti obitelji naše,
daj da ih prožima ljubavi duh,
neka se grijeha vijek svakoga plaše,
a Sina Tvoga nek' jača ih Kruh.

Mladež nam sačuvaj nevinu, čistu,
ne daj, da skrši je bezvjerja dah,
vodi je milosnim stazama Kristu,
od nje udalji kukavstvo i strah.

Gospo od Brze nam Pomoći, evo:
želimo izreći hvalu Ti sad,
što pomoć pružaš, O Majko i Djevo,
i blažiš srdaca tugu i jad.

Majko, Majko, hvalu Ti sad
radosno pjevaju selo i grad!

Za mladomisnika:

Ti mladomisnika, Majko, zaštiti,
posveti staze života mu sveg,
majčinski uvijek mu u pomoć hiti,
da diže visoko Isusov stijeg.

Vjera neslomiva nek' njime vlada,
njezina svjetla nek' gore mu vijek,
a pouzdanje sred boli i jada
k Bogu nek' upravlja žića mu tijek.

Božanskom ljubavlju prožmi mu biće
svega nek prosjeva ljubavi blist,
neka kroz cijelo se njegovo žiće
dušama otkriva sam ISUS KRIST!

Na putovanju:

O Majko, ljubavlju svojom nas prati,
čuvaj i upravljaj na putu tom,
daj, da se svaki sav radostan vrati
s tog putovanja u svoj mili dom!

Odobrenjem Biskupskog ordinarijata u Đakovu od 25. XI 1981. broj: 1054/1981.

DEVETNICA

S BLAŽENOM DJEVICOM MARIJOM — MAJKOM BRZE POMOĆI

Presveta Djevice Marijo, Majko Isusova i Majko naša! Svim srcem želim u ovih devet dana biti na poseban način s tobom: promatrati tvoj život, da na tvom primjeru i tvojom pomoći naučim svoj život živjeti onako kako Bog želi i da tvojim zagovorom zavrijedim primiti milosti, koje su mi za to potrebne. To te molim iz ljubavi prema tvome Sinu Isusu Kristu, Gospodinu našemu. Amen.

1. dan:

U šestome mjesecu posla Bog anđela Gabrijela u galilejski grad imenom Nazaret, k djevici zaručenoj s mužem koji se zvao Josip iz doma Davidova; a djevica se zvala Marija. Anđeo uđe k njoj i reče: »Zdravo, milosti puna! Gospodin s tobom!« Na tu se riječ ona smete i stade razmišljati kakav bi to bio pozdrav. No anđeo joj reče: »Ne boj se, Marijo! Ta našla si milost u Boga. Evo, začet ćeš i roditi Sina i nadjenut ćeš mu ime Isus. On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Njemu će Gospodin Bog dati prijestolje Davida, oca njegova, i kraljevat će nad domom Jakovljevim uvijeke i njegovu kraljevstvu neće biti kraja«. Nato će Marija anđelu: »Kako će to biti kad ja muža ne poznajem?« Anđeo joj odgovori: »Duh Sveti sići će na te, i sila će te Svevišnjega osjeniti. Zato će to čedo i biti sveto, Sin Božji.« ... Nato Marija reče: »Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!« I anđeo otiđe od nje. (Lk 1,26—35 i 38)

Blažena Djevica Marija je pozvana na najvišu čast: da postane Majkom Sina Božjega, Spasitelja svijeta. Ali ona je kao vjerna Židovka, sigurno znala kako prorok Izaija opisuje budućeg Spasitelja:

»Za naše grijehe probodoše njega,
za opačine naše njega satriješe.
Njegove nas rane iscijeliše...
jer sam se ponudio na smrt
i među zlikovce bio ubrojen,
da grijehe mnogih ponese na sebi.«
(Iz 53,5 i 12).

Marija nije znala sve što će s time biti povezano, ali je prema Izaijinom proročanstvu mogla biti sigurna da će se otkupljenje od grijeha izvršiti bolnim načinom, pa da će i ona, kao Spasiteljeva Majka, morati mnogo trpjeti. Mi si jedva možemo predočiti koliko je izvanredne vjere i odvažne ljubavi prema Bogu bilo potrebno, da Marija u tom velikom i odlučnom času dade svoj pristanak. Ona ga ne bi mogla dati, da nije već sav svoj dotadašnji život živjela u toj dubokoj vjeri i isključivoj ljubavi prema Bogu. Vjerovala je da je Bog ljubi (inače je ne bi stvorio!) i da je On u svojoj božanskoj,

svemogućoj ljubavi predvidio sve što će ući u njezin život. Zato je od jutra do mraka odano, rado i s ljubavlju vršila sve svoje poslove, znajući da time vrši volju Božju. To joj je, uz milost Božju, dalo snage i odvažnosti, da ponizno i odlučno kaže svoj »Neka mi bude!« i u času, kad je Bog zatražio njezin pristanak da postane majkom toliko očekivanog i željkovanog Spasitelja.

Da li ja svoj svagdanji život, sa svim njegovim malim i velikim, lakim i teškim dužnostima uzimam kao vršenje volje Božje? Znam li preko dana, napose u onom što je odbojno i teško, iz ljubavi prema Bogu ponavljati Marijin: »Neka mi bude!«? Ne smijem zaboraviti da je to prvi način da omilim Bogu, koji je i mojem životu, makar mi se činio sakriven, skroman i nekoristan, dao veliki zadatak: osvojiti nebo i za sebe i za mnoge druge duše.

Molitva.

Presveta Djevice Marijo, hvala ti, što si pristala da budeš Majkom Spasiteljevom i što si tim pristankom prihvatila i sve nepoznate patnje, koje su čekale tvo-

ga Sina i tebe. Molim te, budi uza me, da i ja znam u svakom času iskrena srca reći Bogu: »Neka mi bude po tvojoj volji!« — i da čvrsto vjerujem da će Bog po svemu, bilo to lako ili teško, radosno ili bolno, voditi moj život onako kako će za mene biti najbolje.

Zdravo Marijo...
Naša Gospo Brze Pomoći
pohiti da nam pomogneš!

2. dan:

Anđeo reče Mariji: »Evo tvoje rođakinje Elizabete: i ona, u starosti svojoj zače sina. I njoj, nerotkinji prozvanoj, ovo je već šesti mjesec. Ta Bogu ništa nije nemoguće!« Tih dana usta Marija i pohiti u Gorje, u grad Judin. Uđe u Zaharijinu kuću i pozdravi Elizabetu. Čim Elizabeta začu Marijin pozdrav, zaigra joj čedo u utrobi. I napuni se Elizabeta Duha Svetoga i povika iz svega glasa: »Blagoslovljena ti među ženama, i blagoslovljen plod utrobe tvoje! Ta otkuda mi da Majka Gospodina mojega dođe k meni? Gledaj samo! Tek što mi do ušiju doprije glas pozdrava tvojega, zaigra mi od radosti čedo

u utrobi. Blažena ti što povjerova da će se ispuniti što ti je rečeno od Gospodina!« Tada Marija reče:

»Veliča duša moja Gospodina,
klikće duh moj u Bogu, mome Spasitelju, što pogleda na neznatnost službenice svoje: odsad će me, evo, svi naraštaji zvati blaženom.«

Marija osta s Elizabetom oko tri mjeseca, a onda se vrati kući. (Lk 1,36—37, 39—48 i 56)

Marija je primila milost koja ju je uzdigla iznad svih ljudskih bića. Ona je toga svjesna. To dokazuju njezine riječi:

»Odsad će me svi naraštaji zvati blaženom, jer velika mi djela učini Svesilni«! (Lk 1,48b—49)

No ona, obdarena tom izvanrednom milosti kao da i ne misli na sebe. Isus, koji se u njoj utjelovio, potiče je da čini dobro drugima, i ona odlazi u službu ljubavi svojoj staroj rođakinji. Mi bismo možda rekli: »Pa mogla je činiti dobro i svojim sumještanima. Sigurno je i u Nazaretu bilo žena i majki, kojima bi dobro došla njezina pomoć«. No nije li to pou-

ka za nas: najprije smo dužni pomoći svojima. Ako bi netko zanemario svoje najbliže, svoje stare roditelje, svoj rod, a pomogao bi drugima, morali bismo se zapitati, da li je takva ljubav u redu?

Blažena Djevica Marija nije činila tako. Najprije pomaže svojoj tetki, a onda, kad se vratila u Nazaret, sigurno je imala uvijek otvoreno srce i za sve oko sebe.

Kako je kod mene? Jesam li uvijek spreman — spremna — najprije pomoći svojima? I to rado, s ljubavlju? Ako dosad nije bilo tako, odsad će se vladati kako me uči Presveta Djevica Marija. Onda će Ona sigurno rado biti uza me i svojim zagovorom pomagati meni u mojim potrebama.

Još ću danas nastojati nečim razveseliti svoje najbliže: roditelje, braću, sestre, nekoga iz roda, tko je dosad bio možda zanemaren.

Molitva.

Presveta Djevice Marijo, hvala ti za primjer, koji si nam dala svojom službom

rođakinji Elizabeti. Molim te, daj da i ja imam otvoreno srce i ruke spremne za službu ljubavi najprije svojim najbližima: roditeljima, braći, rođacima..., a onda i svima drugima, kojima bi po Božjoj dobroti moja pomoć dobro došla.

Zdravo Marijo...
Naša Gospo Brze Pomoći,
pohiti da nam pomogneš!

3. dan:

TJESKOBA SVETOG JOSIPA

A rođenje Isusa Krista bijaše ovako: Njegova majka Marija, zaručena s Josipom, prije nego će se oni sastati, nađe se trudna po Duhu Svetom. A Josip, muž njezin, pravedan, ne htjede je izvrgnuti sramoti, nego smišljaše kako da je potajice otpusti. Dok je on to snovao, gle, anđeo mu se Gospodnji ukaza u snu i reče: »Josipe, sine Davidov, ne boj se uzeti k sebi Mariju, ženu svoju. Što je u njoj začeto, doista je od Duha Svetoga. Rodit će sina, a ti ćeš mu nadjenuti ime Isus, jer će on spasiti narod svoj od grijeha njegovih.« Kad se Josip probudi oda sna,

učini kako mu naredi anđeo Gospodnji: uze k sebi svoju ženu. I ona rodi Sina a da je on ne upozna. I nadjenu mu ime Isus. (Mt 1,18—21, 24—25).

Možemo zamisliti kakvu je muku proživljavao sveti Josip ne znajući za Marijinu svetu tajnu, tim više, što je ona šutjela. Ta kako bi mu mogla doći i reći da će roditi Sina Božjega! Kako bi mu mogla dokazati da je to istina? Marija moli i s pouzdanjem čeka da Bog otkrije Josipu istinu. I Josip sigurno moli — inače nebi mogao ostati pravedan. Tada mu Bog uistinu objašnjava neizrecivu tajnu i oslobađa ga od tjeskobe, a Mariju od bolne patnje.

Možda i u mom životu postoje nerazumijevanja, sumnje, koje me muče, a ne mogu o njima razgovarati, ili se pokazalo da tu razgovor ne pomaže. Moram uvijek iznova sklapati ruke i moliti Božje svjetlo i za sebe i za druge. Čekajući da Bog pokaže istinu, nasljedovat ću i dobrog svetog Josipa i neću nikome činiti zla, a nasljedovat ću i Blaženu Djevicu Mariju i neću trošiti riječi, gdje one ne koriste. Pouzdana i ustrajna molitva bit će sigurno uslišana.

Molitva.

Prečista Djevice Marijo i dobri sveti Josipe, molim vas, izmolite nam da po vašem primjeru u nerazumijevanjima i sumnjama, kada i razgovor postane težak, pa i nemoguć, znamo u ljubavi i međusobnom poštovanju šutjeti, moliti i s pouzdanjem očekivati Božju pomoć.

Zdravo Marijo...
Naša Gospo Brze pomoći,
pohiti da nam pomogneš!
Sveti Josipe, moli za nas!

4. dan:

BETLEHEM

U one dane izađe naredba cara Augusta da se provede popis svega svijeta. Bijaše to prvi popis izvršen za Kvirinijeva upravljanja Sirijom. Svi su išli na popis, svaki u svoj grad. Tako i Josip, budući da je bio iz doma i loze Davidove, uziđe iz Galileje, iz grada Nazareta, u Judeju — u grad Davidov, koji se zove Betlehem, — da se podvrgne popisu zajedno sa svojom zaručnicom Marijom ko-

ja bijaše trudna. I dok su bili ondje, navršilo joj se vrijeme da rodi. I porodi sina svoga, prvorođenca, povi ga i položi u jasle, jer za njih ne bijaše mjesta u svratištu. (Lk 2,1—7)

Da smo u tim časovima mogli zaviriti u Marijino Srce, vidjeli bismo koliko je u njemu bilo boli, što svoje dijete — Božjega Sina i Spasitelja svijeta — mora roditi u staji. Ali vidjeli bismo i to, da to krajnje siromaštvo nije pomutilo njezine dubinske sreće, jer je Marija i u tome znala prepoznati Božje vodstvo i Božju volju. Bog je za svog Sina izabrao krajnje siromaštvo, jer nas je htio poučiti da svoje srce ne privežemo za materijalna dobra.

Razumijem li ja tu pouku? Znam li strpljivo podnositi neimaštinu? Prihvaćam li rado granice svojih mogućnosti, ili pošto-poto želim uvijek nešto više, uvijek novih udobnosti (možda i samo zato, da se mogu hvaliti pred drugima...)?

Ako sam otac ili majka, da li svoju djecu odgajam tako, da prije svega nastoje steći bogatstvo vjere i bogatstvo sr-

ca — čestitost, kršćanske kreposti — ili mislim samo na to kako da im dadem sve materijalne pogodnosti, a ono najvažnije zanemarujem?

Ako ne trpim oskudice, ako imam dovoljno, možda i u izobilju, imam li otvoreno srce za siromašne, koji su tako slični Isusu, Mariji i Josipu u Betlehemu? Još danas moram u tom svjetlu stvoriti čvrste dobre odluke.

Molitva.

Presveta Bogorodice, koja si Božjega Sina rodila u krajnjem siromaštvu, pomozi nam, da ispravno gledamo na materijalna dobra, da ne malakšemo u neimaštini, da ne želimo ono što ne možemo steći čestitim radom, a od onoga što steknemo, da rado dijelimo s braćom koja oskudijevaju.

Zdravo Marijo...
Naša Gospo Brze Pomoći,
pohiti da nam pomogneš!
Sveti Josipe, moli za nas!

5. dan:

PRIKAZANJE U HRAMU

Kad se zatim, po Mojsijevu Zakonu, navršiše dani njihova čišćenja, poniješe ga u Jeruzalem, da ga prikažu Gospodinu — kao što piše u Zakonu Gospodnjem: Svako muško prvorođenče neka se posveti Gospodinu! i da prinesu žrtvu, kako je rečeno u Zakonu Gospodnjem, dvije grlice ili dva golubića. (Lk 2,22—24).

Možemo si predočiti kakvim su raspoloženjem Marija i Josip donijeli Isusa u Hram. Sigurno su najprije iz dubine duše zahvalili Bogu za taj neizrecivi DAR — ISUSA, a onda su s njime prikazali i sebe, svoj život i rad. Ponovo su se svim srcem stavili Bogu na raspolaganje, vjerujući u njegovu ljubav i pouzdavajući se u njegovu Očinsku Providnost.

Znam li ja zahvaljivati Bogu za dar života i za druge bezbrojne darove, koje mi neprestano dijeli?

Znam li mu uvijek iznova djetinjim povjerenjem prikazivati svoj život i rad, svoje radosti i boli, svoje planove, potrebe i tjeskobe? Takvo je prikazanje važni-

je od svega, što bismo mogli staviti na oltar, jer svaki drugi dar dobiva svoju vrijednost po ovom nutarnjem prikazanju svega sebe Bogu.

Ako sam otac ili majka, gledam li u svome djetetu Božji DAR, za koji Bogu zahvaljujem, i da li to moje djete može osjetiti? Prikazujem li uvijek iznova svoju djecu Bogu da tako na njih zazovem Božji blagoslov?

Znam li prikazivati Bogu sve one, s kojima me je Bog u životu povezao, kao i one od kojih možda trpim? Od danas ću to nastojati činiti što češće.

Molitva.

Dobri Oče nebeski! Ti si mi dao život i želiš da ga živim tako, da na kraju ovog zemaljskog života prijeđem u život vječni, u kojem neće biti ni suza ni boli, u kojem si nam pripravio neprolaznih radosti. Zahvaljujem ti, Oče, za dar života. Hvala ti za sve radosti, ali i za sve patnje, kojima često ne vidim smisla. Vjerujem da sve upravljaš za moje dobro. Zato ti prikazujem sebe i sve svoje, i molim te, po za-

govoru Presvete Djevice Marije i svetog Josipa, daj nam svima milost, da uvijek ponovo nastojimo živjeti kako ti želiš, da ti naše prikazanje bude ugodno u Isusu Kristu, tvojem Sinu, našem Spasitelju. Amen.

Zdravo Marijo...
Naša Gospo Brze Pomoći,
pohiti da nam pomogneš!
Sveti Josipe, moli za nas!

6. dan:

MARIJINO POSREDOVANJE U KANI GALILEJSKOJ

Trećeg dana bijaše svadba u Kani Galilejskoj. Bila je ondje Isusova Majka. Na svadbu bijaše pozvan i Isus i njegovi učenici. Kad ponesta vina, Isusu će njegova Majka: »Vina nemaju«. Kaže joj Isus: »Ženo, što ja imam s tobom? Još nije došao moj čas!« Neto će njegova mati poslužiteljima: »Što god vam rekne, učinite!«

A bijaše ondje Židovima za čišćenje šest kamenih sudova po dvije do tri mjere. Kaže Isus poslužiteljima: »Napunite sudove vodom!« I napuniše ih do vrha. Ta-

da im reče: »Zagrabite sada i nosite ravnatelju stola.« Oni odnesu. Kad okusi vodu što posta vinom, a nije znao odakle je — znale su sluge koje zagrabiše vodu — ravnatelj stola pozove zaručnika i kaže mu: »Svaki čovjek stavlja na stol najprije dobro vino, a kad se ponapiju, gore. Ti si čuvao dobro vino sve do sada.« Tako, u Kani Galilejskoj, učini Isus prvo znamenje i objavi svoju slavu, te povjerovaše u njega njegovi učenici. (Iv, 2,1 — — 11).

Isus je sveznajući Bog, pa je znao, da je nestalo vina. On nas neizmjerno voli — tako je ljubio i te mladence — no ipak im je pritekao u pomoć tek kad se za njih zauzela njegova Majka. Nije li nas time htio poučiti, kako mu je milo kad ga ona moli za nas? I još više: da će na njezinu molitvu učiniti i ono, za što još nije došao njegov čas. Prema tome možemo s bezgraničnim pouzdanjem moliti Blaženu Djevicu Mariju da se za nas zauzima, pa i u materijalnim potrebama. No, nemojmo zaboraviti, što ona postavlja kao uvjet uslišanja: »Što god vam rekne, učinite!« A Isus nam je najviše naglasio svoju zapovijed ljubavi: »Ovo je moja zapovijed:

ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio!« (Iv 15, 12). Znamo, dakle, što moramo činiti, da bi Marijin zagovor ubrzao Božju pomoć.

Molitva.

Sveta Majko Božja, Pomoćnice kršćana, sam Isus želi, da nam budeš Zagovornicom. Ti si tako spremna da nam pomogneš, ali mi često nismo izvršili što Isus od nas traži. No, iako smo nevrijedni, molimo te, Majko, budi nam Posrednica kod svog Sina, našega Spasitelja. Izmoli nam milost žive vjere, pouzdanja i ljubavi, da svoj život živimo više u duhu Isusove zapovijedi ljubavi. Daj da poput tebe vidimo, gdje možemo drugima pomoći i razveseliti ih i da to rado činimo. Znamo da ćeš tada i ti, kad bude trebalo, rado požuriti Isusov čas, da nam se smiluje u našim potrebama.

Zdravo Marijo...
Naša Gospo Brze Pomoći,
pohiti da nam pomogneš!

7. dan:

MARIJA I ISUSOV JAVNI ŽIVOT

Marija je Isusa othranila i odgojila a kad je došlo vrijeme za njegov javni život propovijedanja i naučavanja, ona ostaje tiha u skrovitosti. Sigurno se je znala neopazice umješati u mnoštvo i sa živom vjerom slušati Isusove pouke. Tako su jednoga dana Isusa upozorili:

> *»Evo majke tvoje i braće tvoje, vani stoje i traže da s tobom govore«. Tomu, koji mu to javi on odgovori: »Tko je majka moja, tko li braća moja?« I pruži ruku prema učenicima: »Evo — reče — majke moje i braće moje! Doista, tko god vrši volju Oca moga koji je na nebesima, taj mi je brat i sestra i majka.« (Mt 12, 47—50)*

Možda je Marija čula taj Isusov odgovor. Da li ju je zabolio? O ne, jer ona je uz svoga Sina više nego itko na zemlji uvijek vršila volju Oca nebeskoga:

— i u spremnosti da prihvati Bogomajčinstvo,

— i u prihvaćanju siromaštva,
— i u bijegu u Egipat, gdje su morali kroz neko vrijeme živjeti u progonstvu,
— i u svakidašnjem radu u nazaretskoj kućici,
— i sada, u skrovitoj povučenosti, dok Isus obilazi gradove i sela propovijedajući i čineći čudesa.

Mariji nije bilo ništa svetije od Božje volje. Zato je razumjela i poziv svoga Sina.

Da li mene u svemu vodi želja da ispunim volju Božju? Pomažem li drugima da je izvrše?

Ako sam otac ili majka, pitam li se ozbiljno, što Bog želi od moga djeteta? Nakon što smo nastojali svojoj djeci dati dobar kršćanski odgoj, znamo li poštivati njihovu odluku, da žive kako to Bog traži preko njihove savjesti, a da se ne miješamo nepotrebno u njihov život?

Jesmo li spremni da svoje dijete podržimo i potaknemo na odazov, ako bi ga Bog izabrao za svoju službu? Ili možda mislimo da možemo svom djetetu željeti nešto bolje, nego što mu želi Bog?

Ako nisam spreman — spremna — prihvatiti Božju volju, kako mogu tražiti da Bog prihvati »moju« volju?!

Molitva.

Nebeska Majko, svojim nas zagovorom učvrsti u vjeri, da je za nas najbolje ono, što Bog hoće. Nauči nas da i druge potičemo i pomažemo da tako misle i hoće. Daj, da svoju životnu zadaću nastojimo što savjesnije izvršiti, a onda da znamo ostati u skrovitosti i ne miješati se u tuđi život, ako to ne bi bilo u skladu s voljom Božjom i prema tome za istinsko dobro tih duša.

Zdravo Marijo...
Naša Gospo Brze Pomoći,
pohiti da nam pomogneš!

8. dan:

MARIJA UZ ISUSOV KRIŽ

Uz križ Isusov stajahu majka njegova, zatim sestra njegove majke, Marija Kleofina, i Marija Magdalena. Kad Isus vidje majku i kraj nje uče-

nika koga je ljubio, reče majci: »Ženo! Evo ti sina!« Zatim reče učeniku: »Evo ti majke!« I od toga časa uze je učenik k sebi. (Iv 19, 25—27)

Marija je bila vjerna do Križa. I tu je u svoj svojoj boli ponavljala: »Neka mi bude!« i sjedinjavala se s Isusovom otkupiteljskom žrtvom. Ona je i pod Križem Isusova Majka i Isusova učenica: kao Majka ga je bolju raskidanim srcem prikazivala Nebeskom Ocu, a kao učenica upijala je njegove riječi s Križa: »Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine!« I prežalosna Majka oprašta. Oprašta svojim sunarodnjacima, koji su se Isusa odrekli, oprašta židovskim poglavarima koji su ga na smrt osudili, oprašta Herodu koji ga je okrutno izrugao, Pilatu, koji je od straha za svoju službu podlegao židovskim zahtjevima i prijetnjama. Marija oprašta svima nama, jer smo svi svojim bezbrojnim grijesima skrivili Isusovu smrt na Križu. Ne samo to: na Isusovu želju, Marija nas uzima za svoju djecu i nikada nas neće napustiti. Ona se čak vraća na zemlju (Lurd, Fatima) da nas iznova odvraća od zla i obraća k dobru.

Što učim od Marije pod Križem?

1. Ako u svom trpljenju znam s Marijom ponavljati: »Neka mi bude po tvojoj volji«, nijedna me bol neće slomiti, nego će me osposobiti za veću ljubav, punu razumijevanja za druge.

2. Moram nastojati, da poput Isusa i Marije rado opraštam sve i svakome. Neka me na to sjeća prošnja molitve Gospodnje: »Otpusti nam duge naše, kako i mi otpuštamo dužnicima našim«. Ne smijem govoriti: opraštam, ali ne mogu zaboraviti. Ako svaki put, kad se sjetim neke nepravde, iskreno ponovim: »opraštam od sveg srca«, onda neće ništa smetati to što »ne zaboravim«.

3. Ako sam iskreno oprostio — oprostila —, onda u mom srcu nema mjesta osveti, nego uvijek iznova nastojanje, da zlo uzvratim dobrim.

Molitva.

Žalosna Majko Božja, tvoje je prečisto Srce bilo probodeno mačem boli, ali ti si ustrajala pod Križem svoga Sina i uz njega Spasitelja postala Suspasiteljicom. Molim te, nauči me strpljivo i odano pri-

mati svaku bol i patnju i prikazivati je u zadovoljštinu za svoje krivnje, kao doprinos za spasenje mojih milih i dragih, ali i za čitavu Crkvu, za čitav svijet. Molim te, izmoli mi veliku milost, da znam opraštati, da nikad ne gajim osvetničke misli, nego da na zlo odgovaram dobrim. Molim te i za svu našu braću koja trpe. Izmoli im utjehe i snage da se po trpljenju više sjedine s našim Spasiteljem i tako zasluže vječne radosti.

Zdravo Marijo...
Naša Gospo Brze Pomoći,
pohiti da nam pomogneš!

9. dan:

MARIJA S PRVOM CRKVOM OČEKUJE DUHA SVETOGA

Onda se vratiše u Jeruzalem s brda zvanoga Maslinsko, koje je blizu Jeruzalema, udaljeno jedan subotnji hod. I pošto uđu u grad, uspnu se u gornju sobu gdje su boravili: Petar i Ivan i Jakov i Andrija, Filip i Toma, Bartolomej i Matej, Jakov Alfejev i Šimun Revnitelj i Juda Jakovljev —

svi oni bijahu jednodušno postojani u molitvama sa ženama, i Marijom, majkom Isusovom, i braćom njegovom. (Dj 1, 12 — 14).

Kako li nam divan primjer daje Presveta Djevica Marija! Okupila je oko sebe Apostole i pobožne žene da se zajedničkom molitvom spreme za silazak Duha Svetoga. Na nju je Duh Sveti već sišao u času Isusova začeća, i ona je uvijek ostala njegov bezgrešni Hram. Ali njezina prisutnost i njezina molitva jačaju vjeru i pouzdanje mlade Crkve. Ona ih potiče na ustrajnost, i tako su zajedno s njom obavili prvu molitvenu devetnicu. Plod nije izostao: Duh Sveti se u preobilju spustio na njih i od plašljivih kolebljivaca stvorio smione, gorljive i vjerne navjestitelje Evanđelja.

Da li sam raspoložen — raspoložena — za molitvu? Možda molim samo kad me pritisne nevolja! Podržavam li zajedničku obiteljsku molitvu? Molim li zajedno sa svojim bračnim drugom, s djecom? Znam li druge poticati na molitvu i moliti s njima u njihovoj nevolji?

Marija je uvijek spremna da moli s nama i za nas. Ona je i u ovoj devetnici

uza me. No ona ne može umjesto mene učiniti ono, što ja moram učiniti sam — sama —, a to je, da otvorim svoje srce Bogu i pokažem mu sve svoje slabosti i rane da mi ih izliječi. Moja duša može samo tako postati dostojan stan Duha Svetoga.

U ovoj sam devetnici s dragom Gospom možda već uočio — uočila — neke svoje slabosti i manjke. Mogu se na njih još jednom letimice podsjetiti:

— Vjerujem li da Bog očinskom ljubavlju ravna mojim životom, i da je prvi način, kako da Bogu omilim, vršenje volje Božje po sitnim i krupnim dnevnim dužnostima? Ne moram li se u tome obnoviti, ili možda početi posve novim očima gledati na svoj život?
— Marija nas uči, da svoju ljubav prema Bogu dokazujemo i ljubavlju prema bližnjima, i to najprije našim najbližima: roditeljima, rođacima... Jesu li oni dosad uistinu bili prva briga moje djelotvorne ljubavi? Što u tome moram popraviti?
— Kako sam se dosad vladao — vladala — u nerazumijevanjima, sumnjama? Možda sam nemilice bacao — bacala

— krivnju na druge i hoteći se pošto
— poto opravdati, izazvao — izazvala
— svađe, vrijeđanja, optuživanja...
Znam li opraštati? Odričem li se osvetničkih misli? Koje ću tu odluke stvoriti, da budem pravo dijete Marijino?
— Kakav je moj stav prema materijalnim dobrima? Možda ima mnogo nezadovoljstva obzirom na ono, što imam i zbog onoga što nemam? Da li je moje nastojanje bilo usredotočeno oko sticanja žive i prosvjetljene vjere i kršćanskih kreposti ili samo oko sticanja materijalnih dobara, zanemarujući ono prvo? Jesam li imao — imala — otvoreno srce i ruke za siromašnu braću?
— Da li ikad zahvaljujem Bogu za život (svoj i svoje djece) i za sva ostala dobra, koja dnevno primam? Znam li sve prikazivati Bogu moleći njegov blagoslov?
— Znam li poštivati vlastitu odgovornost svakoga za svoj život, da se ne miješam nepotrebno i time izazivam nezadovoljstva i razmirice?
— Vjerujem li u moć Marijina zagovora, i jesam li spreman — spremna — slijediti njezine pouke, koje nam je dala bilo riječima ili svojim životom?

Kako se vladam kad me zadesi neuspjeh, trpljenje, bolest, smrt mojih milih?

— Koje mjesto ima u mom životu molitva? Imam li potpuno pouzdanje u Boga i onda, kad me ne usliši onako, kako ja želim? Molim li ponizno, ustrajno? Znam li druge poticati na molitvu i moliti s njima? Ne moram li stvoriti čvrste odluke obzirom na našu obiteljsku molitvu?

Ispit savjesti po Božjim zapovijedima otkrit će mi sva druga područja mog života, da vidim, jesam li živio — živjela — onako, kako Bog hoće, ili sada moram iskreno i ponizno priznati i okajati svoju krivnju, da uz majčinski zagovor Prečiste Djevice Marije započnem novim životom.

Molitva.

Bezgrešna Djevice Marijo, Isusova i naša Majko!

Hvala ti za ovu devetnicu pred tobom i s tobom. Zahvali sa mnom Bogu za sve milosti, koje mi je u svojoj očinskoj do-

broti udijelio i izmolio mi milost, da skrušenim pokajanjem i iskrenom ispovjeđu započnem novi život. Budi mi ti, Majko Milosrđa, odsada Savjetnicom i Pomoćnicom, da se Bog proslavi u mojem životu, i ako bude njegova sveta volja, da se po meni proslavi i u životu onih duša, koje su s mojom povezane. To te molim za ljubav prema Isusu, tvome Sinu, Gospodinu i Spasitelju našemu. Amen.

Zdravo Kraljice, majko milosrđa,
živote, slasti i ufanje naše, zdravo.
K tebi vapijemo prognani sinovi Evini.
K tebi uzdišemo tugujući i plačući
u ovoj suznoj dolini.
Svrni, dakle, odvjetnice naša,
one svoje milostive oči na nas
te nam poslije ovoga progona
pokaži Isusa, blagoslovljeni plod
utrobe svoje.
O blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo!

Dnevna posveta Majci Božjoj:

O Gospođo moja, o Majko moja,
tebi se sasvim predajem,
a da ti se pokažem odanim,
posvećujem ti danas

svoje oči, svoje uši, svoja usta, svoje srce,
upravo svega sebe.
Kad sam, dakle, sav tvoj,
o premila Majko,
čuvaj me i brani
kao stvar i svojinu svoju. Amen.

SADRŽAJ:

Predgovor 5
POVIJEST POBOŽNOSTI
prema našoj Gospi od Brze pomoći 7
Marija – Brza Pomoćnica u Evanđelju 8
U Novom Svijetu 11
U našoj domovini 20
Razvoj pobožnosti u Slavonskom Brodu 25
Dokumentacija 38
Litanije Našoj Gospi Brze pomoći . . 39
Molitva Našoj Gospi Brze pomoći . . 41
Molitva za razorene obitelji 42
Molitva za majčinstvo 42
Molitva očeva 43
Molitva onih koji žele sudjelovati u akciji »SPASAVAJMO« 43
Molitva mladih 44
Spomeni se 44
Pod obranu 45
Gospi od Brze pomoći 46
Devetnica 49